

GONIA CZ BOLESŁAW (1899 - 1977)

BOLESŁAW GONIA CZ (1899 - 1977)

Urodzony w Zbiersku bohater walk niepodległościowych, kapral, uczestnik wojny polsko - bolszewickiej w 1920r., żołnierz kampanii wrześniowej.

Wyszkolenie wojskowe zdobywał w szkole Podoficerskiej 2 Dywizji Legionów w Chełmie oraz w Szkole Podoficerów Piechoty w Biedrusku. Następnie powrócił do Zbierska i podjął pracę jako konduktor autobusu w kalisko - tureckiej kolei powiatowej.

29 sierpnia 1939r. został zmobilizowany do jednostki w Kołomyi. Pod koniec września dostał się do niewoli. Był internowany i przebywał w obozie na Węgrzech, skąd wkrótce zbiegł. Przedostał się do Francji, w której wstąpił do oddziałów Pierwszej Dywizji Grenadierów dowodzonych przez gen. Duchą. Brał udział w bitwie pod Lagarde. Po kapitulacji armii francuskiej w czerwcu 1940r., dostał się do niewoli i przebywał w obozie jenieckim do kwietnia 1943r. Po przebytej w grudniu operacji i rekonwalescencji powrócił do armii. Został przydzielony do 2 Brygady Pancерnej, 2 Warszawskiej Dywizji Pancерnej, która działała na terenie Włoch. Latem 1946r. jednostka została przeniesiona do Anglii.

W lutym 1948r., zdecydował się na powrót do Polski. Zmarł 5 października 1977r. i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Zbiersku.

oprac. Małgorzata Smura

Bolesław Goniacz urodził się w Zbiersku 23 marca 1899. W 1920 brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Z pocztówek, które wysyłał do rodziny wynika, iż po zakończeniu działań wojennych szkolił się w szkole Podoficerskiej Drugiej Dywizji Legionów w Chełmie oraz w Szkole Podoficerów Piechoty w Biedrusku. Szkołę tę ukończył w stopniu kaprała. Po ukończeniu szkoły podoficerów wrócił do Zbierska, gdzie pracował w kalisko-tureckiej kolei powiatowej. Kolej oprócz połączenia wąskotorowego Kalisza z Turkiem utrzymywała też połączenie autobusowe pomiędzy tymi miastami. Pan Bolesław pracował jako konduktor autobusu kursującego na tej trasie. 29 sierpnia 1939 zostaje zmobilizowany do jednostki w Kołomyi (dziś Ukraina). Z trudem przedostaje się na miejsce mobilizacji.

19 września jednostka przekracza granicę polsko-węgierską, gdzie zostaje internowany. Przebywa w obozie Magyaróvár na Węgrzech. Ucieka z obozu internowania do Jugosławii i dalej do Francji. Tam wstępuje do oddziałów dowodzonych przez gen. Duchą. Jako żołnierz Pierwszej Dywizji Grenadierów bierze udział w bitwie pod Lagarde. Po kapitulacji armii francuskiej 24 czerwca 1940 dostaje się do niewoli w mieście Saint-Die. W niewoli zostaje skierowany do pracy w miejscowości Sinz. W obozie jenieckim zachorował i znalazł się w szpitalu w Heppenheim. 9 kwietnia 1943 zwolniony z niewoli udaje się do Lyonu a następnie do Tuluzы gdzie 21 grudnia 1943 przechodzi operację nogi. Po rekonwalescencji wraca do armii i zostaje przydzielony do 2 Brygady Pancерnej, 2 Warszawskiej Dywizji Pancерnej, której terenem działania są Włochy. Po przeniesieniu jednostki do Anglii Bolesław Goniacz stacjonuje w mieście Kirkbymoorside w hrabstwie York a następnie w Hardwick Hall, Ossington, Sudbrooke, Sand Hutton, Ludford Magna. 21 stycznia 1948 roku mimo wielu obaw decyduje się na powrót do kraju. 26 lutego 1948 wraca do Polski. Bolesław Goniacz zmarł w Zbiersku 5 października 1977 roku. Jego grób znajduje się na cmentarzu parafialnym w Zbiersku.

Źródło: <https://dawnyzbiersk.pl/index.php/artykuly/boleslaw-goniacz-1899-1977>